الأذكار التي تقال صباحًا ومساءً

د الله په نوم شروع کوم چې نهایت مهربان او بې اندازه ببنونکی دی هغه ذکرونه (دعاګانې) چې صبا او بېګاه ویل کیږي

(اللَّهُ لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ).

(اللَّهُ لا إِلَهَ إِلا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ وَلا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ).

(الله (چې دی) نشته هېڅ لایق د عبادت مګر هم دی دی، همېشه ژوندی دی، د ټول عالم انتظام کوونکی دی، پر ده نه پرکالي راځي، او نه خوب، خاص همده لره دي هغه څه چې په آسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه کې دي، څوک دی هغه کس چې د ده په وړاندې به سفارش کوي مګر د ده په اجازت سره؟ هغه پوهېږي پر هر هغه څه چې د دوی په وړاندې دي او پر هر هغه څه چې له دوی وروسته دي، او دوی (مخلوق) د هغه له علم نه هېڅ شی هم نشي راګېرولی، مګر هغه څه چې هغه (الله) یې وغواړي، د هغه کرسی آسمانونه او ځمکه راځای (راګېر) کړي دي او د دې دواړو

ساتنه هغه (الله) نه سترې کوي، او هم هغه ډېر اوچت، ډېر لوی دی)

آية الكرسي 255 البقرة.

(آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُون ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِير * لا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْساً إِلا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلا تُحَمِّلْنَا مَا لا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ).

(آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُون ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِير *

(رسول پر هغه څه ایمان راوړی دی؛ چې په ده باندې د خپل رب له جانبه نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ایمان راوړی دی په الله باندې او د هغه پر ملایکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو باندې (او وایي) مونږه د هغه (الله) په رسولانو کې د هیچا په منځ کې توپیر نه کوو).او وایي: مونږ واورېدل او مونږ خبره ومنله (مونږ) ستا (نه) بښنه (غواړو) اې زمونږه ربه! او خاص تا ته بېرته درتګ دی).

لا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْساً إِلا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلا تُحَمِّلْنَا مَا لا طَاقَةَ لَنَا بِهِ

وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ).

(او الله هېڅ يو نفس نه مكلف كوي مګر د هغهٔ له وَس سره سم، د همده لپاره دي څه نېكى چې ده كړي دي او په همدغه (نفس) باندې دي څه (ګناهونه) چې ده كړي دي، اې زمونږه ربه! مونږ مه نيسه كه مونږ (څه حكم) هېر كړو، يا مونږ غلطي وكړو، اې زمونږه ربه! او په مونږ باندې بوج مه ږده؛ لكه څنګه چې تا هغه (بوج) ايښى و په هغو خلقو باندې چې له مونږ نه مخكې وو، اې زمونږه ربه! او پر مونږ باندې داسې څه مه راباروه چې په مونږ كې د هغو (د اوچتولو) هېڅ طاقت نه وي او مونږ ته معافي وكړه او مونږه وبخښه او پر مونږ رحم وكړه، هم ته زمونږ كارساز يې، نو د كافر قوم په خلاف ته زمونږ مدد وكړه).

سورت البقره 285-286 آيتونه

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ).

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)

(اې نبي!) ته (دوى ته) ووايه: شان دا دى چې الله يو دى).

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ)

(ووايه (اې پيغمبره): زه پناه نيسم په رب د سبا پورې).

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ}

(ووايه (اې پيغمبره): زه پناه غواړم په رب د خلكو پورې).

تول سورت درې ځلې.
أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق.
أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق
(د الله په بشپړو كلمو سره پناه نيسم د هر هغه شي له شر څخه چې هغه پيدا كړي). (درې ځلې).
بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم.
«بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (د هغه الله په نوم چې ضرر نشي رسولی د هغه له نوم سره هيڅ يو شی په ځمكه او نه په آسمان كې، او هغه اورېدونكی او پوهه دی). (درې ځلې).
رضيت بالله ربًّا وبالإسلام دينًا وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبيًّا.
رضيت بالله ربًّا وبالإسلام دينًا وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبيًّا.
(زه پدې راضي يم چې الله مې رب، اسلام مې دين او محمد صلى الله عليه وسلم نبي دی). (درې ځلې).
أصبحنا وأصبح الملك لله والحمد لله لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، رب أسألك خير ما في هذا اليوم وخير ما بعده، وأعوذ بك من شر ما في هذا اليوم ومن شر ما بعده، ربِّ أعوذ بك من الكسل والهرم وسوء الكِبَر، وأعوذ بك من عذاب النار وعذاب القبر.
مونږ سهار كړو، او پاچاهي ټوله خاص الله تعالى لره ده او پوره ستاينه خاص الله تعالى لره ده پرته له هغه نه بل د عبادت

مستحق نشته، هغه يو دی شريک نه لري، خاص هغه لره بادشاهي ده او خاص هغه لره ټولې ستاينې دي او هغه په هر شي قدرت لرونکی دی، ای زما ربه! ستا نه د هغه خير سوال کوم چې په دې ورځ کې دی او کوم چې د دې نه وروستو دی، او په تا سره پناه نيسم د هغه شر نه چې په دې ورځې کې دی او د هغه شر نه چې د دې ورځې نه وروستو دی، ای ربه! پناه غواړم په تا سره د لټی (سستی)، بوډوالي (زوړوالي) او د لوی عمر د بدوالي نه، او پناه غواړم په تا سره د دوزخ او د قبر د عذاب څخه. او بيګا مهال به وايي:

أمسينا وأمسى الملك لله،

(أمسينا وأمسى الملك لله،

(مونږ - د الله تعالى په نعمتونو کې - بيګا کړ او پادشاهي الله لره ثابته او دوامداره ده)، او وايي:

رب أسألك خير ما في هذه الليلة...

رب أسألك خير ما في هذه الليلة...

ربه! زه پدې شپه کې له تا څخه د هرې ښيګڼې سوال کوم... تر پای... يعنې بيګا مهال به د (أصبحنا و اصبح الملک) پر ځای (امسينا و امسى الملک) و ايي، او د (هذا اليوم) پر ځای به (هذه الليلة) وايي.

اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت واليك النشور.

اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت واليك النشور.

(يا الله ! مونږ - ستا په نعمتونو او ساتنه کې - سهار کړ، او مونږ- ستا په نعمتونو او ساتنه کې - بيګا کړ . او - په هر

حالت ؛ ژوند او مرګ دواړو کې په تا پناه نیسو، او له مرګ نه وروسته ستا لورې ته بیرته پورته کېدل دي). او بیګا مهال به وایي:
اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نموت وبك نحيا وإليك المصير.
اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نموت وبك نحيا وإليك المصير.
(اې الله - ستا په نعمتونو او حفاظت کې مو - بیګا کړ او ستا - په نعمتونو او حفاظت کې مو - سبا کړ او د مړیني پر مهال او په ژوند کې پر تا پنا نیسم، او تاته درګرځېدل دي).
اللهم ما أصبح بي من نعمة أو بأحد من خلقك فمنك وحدك لا شريك لك فلك الحمد ولك الشكر.
(اللهم ما أصبح بي من نعمة أو بأحد من خلقك فمنك وحدك لا شريك لك فلك الحمد ولك الشكر).
(یا الله! ما؛ او ستا هیڅ مخلوق له یو نعمت سره ندی سبا کړی مګر دا چې یوازې ستا لخوا دی، ته شریک نه لرې، نو تا لره ستاینه او شکر دی). او بیګا مهال به وایي:
ما أمسى بي.
د (ما أصبح) پر ځای به (ما أمسى بي) وایې.
(درې ځلې)،
اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي، اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي، اللهم احفظني مِن بين يديَّ ومِن خلفي وعن

يميني وعن شمالي ومن فوقي، وأعوذ بعظمتك أن أُغتال من تحتي.

اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة، اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي، اللهم استر عوراتي وآمن روعاتي، اللهم احفظني مِن بين يديَّ ومِن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي، وأعوذ بعظمتك أن أُغتال من تحتي.

(يا الله زه له تا څخه په دنيوي او اخروي چارو كې د ساتنې سوال كوم ، يا الله ! زه له تا څخه زما په دين، دنيا، كورنۍ او مال كې د بخښنې او عافيت سوال كوم چې - يعنې هر هغه څه چې ماته زما په دين، دينا، كورنۍ او مال كې ضرر رارسوي - يا الله ! زما عورت پټ كړه، وېره مې لرې كړه، اې الله ! د مخې لخوا، د شا لخوا، له ښي طرفه، له چپ طرفه او له پاسه مې ساتنه وكړه؛ ، او زه ستا په لويې پناه نيسم چې له لاندې طرفه ترور شم).

اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت، خلقتني وأنا عبدك وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك عليّ، وأبوء بذنبي، فاغفر لي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت.

اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت، خلقتني وأنا عبدك، وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء لك بنعمتك علي، وأبوء بذنبي، فاغفر لي، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت.

(اې الله! ته زما رب یې، له تا پرته بل معبود نشته، تا زه پیدا کړی یم او زه ستا بنده یم او زه ستا په هوکړې او وعدې باندې تر هغه حده پابند یم چې زه یې توان لرم، زه له تا څخه پناه غواړم له هر هغه څه چې ما کړي دي، پر ما باندې ستا د احسان اعتراف کوم، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړه، ځکه چې له تا پرته بل څوک ګناهونه نه بخښي).

اللهم فاطر السماوات والأرض، عالم الغيب والشهادة، ربَّ كل شيء ومَلِيكه، أشهد أن لا إله إلا أنت، أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجُرَّه إلى مسلم.

اللهم فاطر السماوات والأرض، عالم الغيب والشهادة، ربَّ كل شيء ومَلِيكه، أشهد أن لا إله إلا أنت، أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجُرَّه إلى مسلم.

(اې الله د آسمانونو او ځمکې پیدا کوونکی ربه ! په پټو اوښکاره و پوه ذاته، د هر شي څښتن او مالک، زه ګواهي ورکوم چې پر حقه بل معبود نشته دی مګر ته یې، زه پر تا د خپل نفس له شر څخه - چې په بدۍ امر کوونکی دی - پناه نیسم او پر تا د شیطان له شر او شرک څخه پناه نیسم - یعنې چې شر او شرک کولو ته مې وبلي - او پرتا پناه نیسم لدې څخه چې په خپله بدي وکړم او یا بل مسلمان ته د بدۍ رسولو سبب جوړ شم).

اللهم إني أصبحت أُشهدُك وأشهد حملة عرشك وملائكتك وأنبياءك وجميع خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمدًا عبدك ورسولك.

اللهم إني أصبحت أُشهدُك وأشهد حملة عرشك وملائكتك وأنبياءك وجميع خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمدًا عبدك ورسولك.

(يا الله ! ما سبا كړه، زه - پدې خبره - تا ګواه ګرځوم او ستا د عرش پورته کوونکي، او نورې ټولې پرښتې او ستا پيغمبران او ستا ټول مخلوقات ګواه ګرځوم چې بېشکه همدا ته الله يې؛ نشته دی بل معبود په حقه سره مګر همدا ته يې، او پدې چې محمد - صلى الله عليه وسلم - ستا بنده او ستا رسول دی). او بېګا مهال (به وايي):

اللهم إني أمسيت...

يعني د (اللهم إني أصبحتُ) پر ځای به (اللهم إني أمسيت..) وايي. تر پای پورې (څلور ځلې)

«لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير».

"له الله پرته بل معبود نشته هغه يو دی شريک نه لري، د هغه لپاره پاچاهي ده او د هغه لپاره ستاينه ده، او هغه په هر څه قادر دی". (سل ځلې) سبا او بېګا.

حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم.

حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم.

(ما ته الله كافي دی، نشته دی هېڅ لايق د عبادت مګر هغه دی، خاص په هغه باندې ما توكل كړی دی او هم هغه د عظيم عرش مالک دی). (اووه ځلې).

سبحان الله وبحمده

سبحان الله وبحمده

د الله - تعالى - پاکي بیانوم او ستاینه یې کوم (سل ځلې) سبا
او یا بیګا. او یا په دواړو وختونو کې.
أستغفر الله و أتوب إليه.
أستغفر الله و أتوب إليه.
له الله تعالی څخه بخښنه غواړم او هغه ته توبه وباسم. (سل
ځلې)
دا هغه څه و چې - الله تعالی - یې لیکل آسان کړل، له الله
تعالی څخه سوال کوم چې خلکو ته پرې فایده ورسوي.
دغه لیکنه محمد بن صالح العثيمين په 20-1-1418هـ
کې لیکلې ده.

فهرست

No table of contents entries found

ps312v2.0 - 06/09/2026